

[Grethe Lyngs]

på høje tid, mener vi, at der bliver truffet aftale på området. Med forslaget får ministeren bemyndigelse til at udsende vejledning til amterne. Det er vigtigt, at aftalen er i hus inden § 7-planperiodens udløb. CD vil gerne og hurtigt medvirke ved udvalgsbehandlingen, så aftalen om de i forslaget omhandlede institutioner kan komme på plads.

Tinning (VS):

Dette lovforslag handler jo om, at socialministeren skal have bemyndigelse til at fastsætte nogle særlige regler om udgiftsfordelingen. Det er klart, at ikke mindst i den nuværende situation kan vi ikke medvirke til at give den siddende socialminister bemyndigelse til ret meget andet end at træde tilbage, hvis han en dag skulle bede om bemyndigelse til det.

Vi mener selvfølgelig, at det her er vigtigt nok, og jeg kan egentlig ikke forstå, hvorfor det skal gøres på denne måde. Med hensyn til særlige regler om fordeling af udgifterne mellem amtskommunerne vil vi selvfølgelig godt være med, også til en ordning, som gør, at det her kan komme til at fungere. Men at det absolut skal gøres på den måde, at vi først bemyndiger socialministeren til at fastsætte særlige regler, og at det derefter foregår et eller andet sted, kan jeg ikke forstå. Vi er selvfølgelig kede af, at det betyder, at vi ikke kan være med.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag, hvorefter socialministeren bemyndiges til at fastsætte særlige regler for amtskommunernes betaling for de landsdækkende institutioners rådgivning inden for den tidligere særforsores område. Det drejer sig om institutioner for behandling af syns- og hørehandicap og epilepsi. Vi kan tilslutte os forslaget.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Det er jo altid rart at kunne registrere en så kraftig opslutning omkring et lovforslag, som tilfældet er her i dag. Det kunne jo være, at selv hr. Tinning overvandt sig selv, inden udvalgsarbejdet bliver afsluttet.

Jeg skal om det konkrete spørgsmål om selve fordelingen, der er rejst bl.a. af hr. Taanquist, sige, at der i bemærkningerne står

»f.eks. efter folketal«. Der kan naturligvis diskuteres andre ting i udvalget. Vi har fundet, at det var et naturligt kriterium. Vi skal trods alt ikke glemme, at det kun drejer sig om 16 mill. kr., der skal fordeles på samtlige amter, så der er nok grænser for, hvor meget man skal gå i detaljer. Det kan vi diskutere videre under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om ændring af lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender. (Den sociale og sundhedsmæssige planlægning).

(Fremsat 19/1 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Taanquist (S):

Vi vil i socialdemokratiet selvfølgelig ikke sætte os imod en forenkling og en afbureaukratisering af den sociale udbygningsplanlægning. Men spørgsmålet er, om det opnås med det forslag, som her fremsættes. Jeg må indrømme, at selv gentagne gennemlæsninger af forslaget, især af bemærkningerne, ikke har givet mig noget klart billede af, hvori forenklingen består, og hvis jeg skal være helt ærlig, må jeg tilstå, at bemærkningerne stort set er sort snak for mig.

Hvad bliver egentlig socialministeriets opgaver og muligheder? Der nævnes nogle fordele ved ændringen: den skal understøtte og fremme omstilling og nytænkning, den skal skabe et informationssystem, den skal give

[Taanquist]

grundlag for en dialog mellem lokale, regionale og centrale myndigheder. Man nævner slet ikke en dialog med offentligheden. Alt dette er jo netop, hvad vi har opnået med den bestående udbygningsplanlægning, og den giver også mulighed for en dialog med offentligheden, hvilket er et meget vigtigt punkt.

Der er muligvis meget papirarbejde i det nugældende system, det var der især i begyndelsen, men jeg er langt fra overbevist om, at det har været unyttigt. Man nåede i hvert fald det, man sigtede imod, nemlig et bedre beslutningsgrundlag for den sociale udbygning med en vis indbygget smidighed.

Vi er lidt skeptiske, men vi vil dog gå positivt ind i et udvalgsarbejde.

Agnete Laustsen (KF):

Lige så snart et lovforslag går ud på at forenkle, effektivisere og afbureaukratisere, kan vi anbefale det fra konservativ side. Ikke mindst inden for det sociale område er forenkling og effektivisering tiltrængt, især hvis man, hvad vi gerne vil fra konservativ side, vil fremme nytænkning og omstilling til en social forsyning, hvor private organisationer og privat initiativ og indsats kommer til at spille en større rolle.

Dette lovforslag er i øvrigt en naturlig konsekvens af den udvikling, der er sket inden for kommunernes planlægning og budget- og regnskabssystem. Alle vi, der har lidt tilknytning til det kommunale, kender det nuværende system og har mange gange erfaret, hvor tungt det virker, idet man for øjeblikket kun udarbejder femårsplaner. Det, vi gør i dag, er kort sagt, at vi siger: hvad har vi for institutioner, og hvilke nye kan vi få? Det, vi måske nok lader i stikken med denne planlægning, er, at det kunne jo være, at vi undervejs sagde, at der måske er andre mål og midler, afhængig af, hvordan skattelovgivningen bliver, hvordan boliglovgivningen bliver, eventuelt også bloktilskudsordningerne. Så er det rart at have en smidig lovgivning, som gør, at man kan planlægge ud over denne periode, og at man eventuelt også kan ændre undervejs.

Nu skal jeg ikke lægge skjul på, at der faktisk er mange kommuner – tak for det – der har taget denne udfordring op og har fulgt socialministerens gode ord og tanker op

om, at der kan etableres andre pasningsformer, nye institutionsformer, også nogle, der er mere smidige end dem, vi kender i dag. Jeg synes, at det forslag, som er fremsat, i høj grad fremmer en sådan tankegang, og det kan vi naturligvis fra konservativ side acceptere. Hvis der er ting inden for det offentlige, man kan spare på og samtidig tilgodese det enkelte menneskes behov i en anden form end den, vi kender i dag, så er det noget, vi meget gerne vil medvirke positivt til og se på i udvalget. Jeg håber på et godt resultat.

Henrik Toft (V):

Venstre kan være enige i at fremme alt, hvad der kan afbureaukratisere og effektivisere planlægningen. Den største forenkling ville selvfølgelig være at sige: nu kan I helt slippe for at lave udbygningsplaner – men det er vel nok at gå for vidt. Jeg vil gerne spørge, om det er nødvendigt at udarbejde planerne hvert år. Kunne det eventuelt være tilstrækkeligt med én gang i hver kommunal valgperiode?

Med hensyn til lovforslagets § 1, nr. 3, vil jeg gerne spørge socialministeren, om han vil være opmærksom på, at der ikke lægges hindringer i vejen for private initiativer og institutioner. Ja, der kunne måske endda være tale om at lempe bestemmelserne, f.eks. betalingsreglerne, for privat oprettede børneinstitutioner.

Socialstyrelsens forhold skal vel ikke diskuteres i forbindelse med dette lovforslag. Det var nok forkert, at den ikke blev bortrationaliseret i forbindelse med særforborgens udlægning. Jeg vil gerne spørge, hvor socialministeren ville placere behandlingen af udbygningsplanerne, hvis vi tænkte os, at socialstyrelsen blev nedlagt.

Det vil altid være svært at få planlægningen til at passe til ændrede forhold, og det kan derfor være relevant at spørge, om det sociale planlægningssystem har tjent sit formål. Hvad menes der for øvrigt med bemærkningen i fremsættelsen om »en mere langsigtet planlægning og ... udvidelse af planernes dækningsområde«?

Til afslutning vil jeg gerne sige, at venstre selvfølgelig er velvilligt indstillet over for lovforslaget. Vi siger ja til forenkling og afbureaukratisering. Det modsatte: nej tak!

Birthe Hansen (SF):

Helt så let, som socialministeren fik vores tilslutning til det foregående lovforslag, går det altså ikke med det her.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at en del af hensigten er at fremme effektivitet og afbureaukratisering af planlægningsystemet, og det lyder da godt nok. Men når man begynder at spare på bogstaver, således at ordet »udbygningsplan« ændres til »social- og sundhedsplan«, så kan vi godt begynde at spekulere på, om det ikke også indebærer krone- og ørebesparelser. Det er selvfølgelig sagt på baggrund af de bitre erfaringer, den borgerlige regering indtil nu med dens mangeartede forslag har givet os. Det er forslag, der alle har gået på nedskæringer og alle med samme hensigt: at ramme de økonomisk dårligt stillede grupper.

Derfor vil jeg sige, at vi ønsker under ingen omstændigheder at give socialministeren et instrument i hænde, som ministeren kan bruge til at banke kommunalbestyrelserne til at gennemføre spareplaner med. Lovforslagets ord om, at det ikke umiddelbart har økonomiske eller administrative konsekvenser, men på længere sigt oven i købet vil føre til en mere hensigtsmæssig ressourceudnyttelse – og så kommer det – »og derfor aflaste behovet for økonomiske ressourcer til området«, kunne bl.a. indebære, at man ad den vej ville begynde at nedlægge institutioner og erstatte dem med pasningsordninger uden socialpædagogisk indhold. Det kunne måske også betyde, at man inden for administrationen pludselig ville få for meget personale. Man kunne også sætte spørgsmålstegn ved, om dette forslag skal ses som en begyndelse til en ændring af sektorplanlægningen på andre områder.

Vi vil gå ind i et grundigt udvalgsarbejde.

Tove Niemann (FP):

Dette lovforslag vil vi fra fremskridtspartiets side se positivt på, fordi et af hovedformålene er at få koordineret de sociale og sundhedsmæssige planer, ligesom der bliver åbnet mulighed for en koordination med tilgrænsende områder. At der samtidig skal ske en udvidelse af tidshorizonten fra de nugældende 5 år til ca. 12 år, finder vi også tilfredsstillende, da det i høj grad kan være

tiltrængt med en fælles styring af den offentlige sektorplanlægning.

Når en kommune eller et amtsråd har indsendt planer vedrørende social- og sundhedssektoren, skal socialministeren efter lovforslaget give en tilbagemelding i form af en redegørelse. At de oplysninger, denne redegørelse giver, kan overføres til andre amter, vil helt klart være en fordel. Det kan være med til at forhindre planløst byggeri eller udbygningsplaner, der overlapper hinanden.

Hvis der virkelig er tale om en forenkling, vil fremskridtspartiet gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Grethe Lyngs (CD):

Da mit partis ordfører ikke er til stede, skal jeg tilsige centrum-demokraternes velvilige støtte.

Aase Olesen (RV):

Også det radikale venstre vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet om dette forslag.

Ordføreren for socialdemokratiet sagde, at det er sort tale. Jeg går ud fra, at vi kan få det gjort lidt mere gråt eller lyst i udvalget, så vi kan se, hvad ministeren rent faktisk har tænkt sig. Nogle af bemærkningerne forekommer også mig en smule kryptiske, men vi er i modsætning til SF enige i, at ordet »udbygningsplan« ikke er særlig realistisk nu om dage.

Jeg efterlyste forleden dag, da vi havde ældredebatten, nogle mere rimelige instrumenter til at foretage den omstilling, som vi mener er nødvendig på området. Jeg går ud fra – det vil jeg da gerne have ministerens bekræftelse af – at det er en del af meningen med forslaget, at vi skal have et bedre planlægningsgrundlag for den omstilling og den begrænsning af udgifterne på dette område, som er nødvendig, hvis vi ikke skal fortsætte med at spare på den dårlige måde, som vi hidtil har gjort. Det noterede jeg mig at nogle var enige med mig i. Dette er formentlig et instrument til at lave mere velovervejede opbremsninger på områder, hvor det er nødvendigt.

Tinning (VS):

Det er da muligt, at der kunne skabes større klarhed, hvis vi begyndte at tale om en

[Tinning]

social- og sundhedsmæssig nedrivningsplan, så det skulle man måske gå over til.

Jeg noterede mig, at fru Agnete Laustsen lovede det konservative folkepartis støtte til ethvert forslag, som medfører forenkling, effektivisering og afbureaukratisering. Det synes jeg er spændende, for det må f. eks. betyde, at det forslag, SF og vi har fremsat, om at få fjernet sultecirkulæret, nu også får støtte fra det konservative folkeparti. Fjernede man det cirkulære, ville man i høj grad opnå forenkling, effektivisering og afbureaukratisering. Man kan ikke sige, at det arbejde, der indtil nu er gjort i den sag, har været præget af hverken enkelhed eller effektivitet endige mangel på bureaukratisme.

Derudover må jeg sige, at vi i VS ikke har det sådan, at vi så nemt hopper på den slags ordgejl. Bare fordi der står forenkling og effektivisering og afbureaukratisering, hopper vi ikke på den, og når vi ved, hvad det er for en socialminister, så hopper vi nærmest den anden vej.

Det, der står i bemærkningerne, er, at der skal gives »mulighed for at fastsætte regler om en mere langsigtet planlægning og mere fleksible regler om revision af planerne, koordinering ... samt en løbende udvidelse«. Det er sådan set meget godt. Så står der, at det skal tilstræbes, at planlægningen bliver mere anvendelig. Det synes vi sådan set også er meget godt. Derefter siges det – det er måske nok det mest interessante, for det er vel egentlig det, det handler om – at »de nærmere regler vil blive udarbejdet i snævert samarbejde med de kommunale organisationer m. fl. og forhandlet i planinformationsudvalget og det hertil knyttede sociale og sundhedsmæssige planlægningsudvalg«. Det, jeg egentlig synes kunne være interessant, var at diskutere de nærmere regler om planlægningen. Alt det andet her, at nu kalder vi det noget andet og gør nogle ting og laver lidt om og sådan noget, ja, bevares, det kan man, havde jeg nær sagt, da gøre, hvis man synes det, men det, vi godt ville diskutere, var de nærmere regler. Hvad er det for ændringer i planlægningen, der skal til? Det må være indholdet, og det finder man ikke noget om her. Jeg er helt enig med hr. Taanquist i, at man kan læse det mange gange, og man bliver i det højeste en smule mere forvirret, end da man begyndte.

Derfor vil jeg godt sige, at så længe det her lovforslag ser sådan ud, at vi bare skal give den siddende socialminister mulighed for at udfolde sine evner i retning af forenkling og effektivisering og afbureaukratisering, så står vi af, og så siger vi selvfølgelig nej tak.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag. Specielt er vi selvfølgelig interesserede i, at det skal være med til at fremme initiativer for private inden for det sociale område. Det må anses for at være en fordel, at der nu kan planlægges for 12 år, og at man kan tage det op hen ad vejen og revidere det mere fleksibelt end tidligere. Der er så håb om – jeg har i hvert fald det håb – at det vil føre til en forenkling.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg vil starte med at sige tak til de partier, der har givet tilslutning til forslaget. Jeg forstår det sådan, at der i hvert fald er mulighed for at komme igennem med en løsning af de problemer, der er taget op her.

Der er stillet en række spørgsmål. Inden jeg forsøger at besvare dem, vil jeg godt fastslå nogle mere principielle ting.

Hr. Henrik Toft spørger, om man ikke helt kunne afskaffe planlægningen. En sådan udgang kunne man selvfølgelig godt vælge, men det mener jeg nu ikke er hensigtsmæssigt. Der er noget meget positivt ved at foretage en planlægning, og hensigten her er jo, at den bliver mere langsigtet end under det nuværende stive planlægningssystem. Jeg tror, at en fleksibel planlægningsmodel er forudsætningen for, at vi kan gennemføre de tilpasninger og strukturændringer, der skal ske i de kommende år. Jeg må sige til f.eks. fru Birthe Hansen, at det er klart, at dette er et forsøg på at udnytte midlerne på en bedre måde, uden at det skal give anledning til dårligere løsninger. Jeg tror, at alle ansvarlige må være enige i, at vi skal igennem en omstillingsproces. Jeg kan sådan set besvare fru Aase Olesens spørgsmål med, at dette er et led i den omstillingsproces, som vi naturligvis må gennemføre.

Jeg vil også godt, for at der ikke skal være nogen misforståelser, sige, at det ikke er et nyt instrument, socialministeren får i hænde.

[Socialministeren]

Det er et instrument, socialministeren har haft, og som man ønsker at gøre mere fleksibelt og lettere at arbejde med.

Jeg kan sige til hr. Taanquist, at det, der sådan set er grundideen i forhold til det eksisterende, er, at der bliver tale om en mere langsigtet planlægning, men at der ikke nødvendigvis bliver tale om, at planer skal tages op hvert år. I dag har vi en 5 års periode, og planerne skal tages op hvert år. Vi vil planlægge med en længere tidshorizont, men uden at det naturnødvendigt skal medføre, at vi skal have planerne ind hvert år. Det er det, kommunerne efter min opfattelse er irriterede over, og som de føler der er baggrund for at få ændret. Det, der også ligger i forslaget, kan jeg sige til hr. Taanquist, er, at det bliver betydelig mindre skemaorienteret, end de nuværende planer er, uden at det går ud over det værdifulde instrument, som planlægningen i sig selv kan og bør være. Så det er, som det er udtrykt i bemærkningerne, et led i en forenkling og afbureaukratisering, uden at vi mister det positive i selve planlægningselementet.

Hr. Henrik Toft spørger, hvor man ville placere denne planlægningsfunktion, hvis socialstyrelsen blev nedlagt. Det er et lidt hypotetisk spørgsmål, og jeg må sige ganske klart, at jeg ikke har nogen aktuelle planer om at nedlægge socialstyrelsen. Derfor er der ingen grund til at gå videre med besvarelsen af selve spørgsmålet.

Selve dette lovforslag lægger ikke hindringer i vejen for private institutioner. Det vil jeg gerne bekræfte over for hr. Henrik Toft. Der er ingen ændringer på dette område overhovedet.

Ja, dermed tror jeg, at jeg har besvaret de spørgsmål, som er blevet rejst. Jeg håber, at vi gennem udvalgsarbejdet kan få redet de uklarheder ud, som der åbenbart på nuværende tidspunkt foreligger for nogle. Jeg tror, at man vil nå frem til en konstatering af, at det kan blive en forenkling.

Taanquist (S):

Selv om jeg i mit første indlæg sagde, at en del af bemærkningerne var sort snak for mig, så mener jeg dog at have forstået, at det udelukkende drejer sig om en ændring af den sociale planlægning. Men hvis det også drejer sig om, som fru Inge Krogh og fru

Agnete Laustsen og hr. Henrik Toft har været inde på, at give mulighed for øget privatisering, eller hvis det drejer sig om andre dybtgående ændringer af det sociale system, som fru Birthe Hansen har været inde på, så må jeg trække mit positive tilsagn tilbage, for så er det det modsatte, der bliver tale om. Vi vil være med til at tale om en ændring af den sociale planlægning, men vi vil ikke være med til at tale om øget privatisering inden for det sociale område eller for den sags skyld noget som helst andet område. Så skal man ikke længere forvente nogen støtte fra os.

Jeg vil godt sige til hr. Henrik Toft, som i sit indlæg, da vi behandlede det forrige lovforslag, sagde, at udlægningen af særforso-gen havde været en succes, at der er temmelig meget af det, der blev lavet ved socialreformen, der har været en succes. Den sociale udbygningsplanlægning var en af dem.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg vil da godt for en ordens skyld fastslå over for hr. Taanquist, at spørgsmålet om øget privatisering ikke har noget som helst med dette planlægningslovforslag at gøre. Det kan gennemføres under den eksisterende lov, og det kan også gennemføres under en fremtidig lov.

Derudover vil jeg sige, at det, der stadig væk er afgørende, er at få ressourcerne udnyttet på den bedste måde. Det har jo også været hensigten med den eksisterende lov. Her er der heller ingen forandring. Det, der drejer sig om, er, at det bliver mere håndterligt for kommunerne at arbejde med, og det har der været meget stor interesse for. Det giver kommunerne lettere mulighed for at foretage den omstillingsproces, som jeg også tror at den tidligere socialdemokratiske regering har været meget indstillet på.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

En af de ting, CD har været stærkt interesseret i, er, om tiden, der går med sektorplanlægning, står i forhold til det, vi egentlig får ud af det. Det synes jeg ikke det har gjort i de senere år, hvor vi skemamæssigt bare har fremskrevet vores planer og egentlig ikke har taget stilling til udviklingen og omstillingen på det sociale område. Det er da rigtigt, som det er nævnt, at der ikke er nogen kon-

[Yvonne Herløv Andersen]

kretisering af, hvordan planlægningsinstrumentet skal se ud, for selvfølgelig skal vi have en form for planlægning. Der er jo nævnt de organisationer, der skal inddrages.

Nu skal forslaget jo i udvalg. Det er noget, der interesserer meget, for selv om vi skal spare, det er én side af sagen, kunne det måske også føre os til at tænke nye tanker: hvordan kan vi gøre tingene anderledes? Nogle gange tvinger omstændighederne os jo til at gøre tingene på en ny måde, og den nye måde behøver jo ikke at være dårligere end den, vi kender. Det er det, man kalder for omstillingsprocessen i det her. Derfor tager jeg ikke de ord, der er brugt, så bogstaveligt og så negativt.

Det, jeg vil spørge ministeren om, er, om ikke det var tænkeligt, at vi en dag kunne drøfte denne planlægning, om ministeren eventuelt ville invitere til det. Det er et vigtigt spørgsmål, som samtlige politikere herinde må være lige så interesserede i som dem, der skal høres ude omkring i amterne.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Det vil jo nok forløbe sådan – ellers skulle det da være imod de almindelige traditioner – at der bliver indbudt til et samråd i socialudvalget, hvor vi kan drøfte dette. Jeg synes, det ville være en god idé i første omgang at tage god tid til at få en gennembrøftelse af det, og viser der sig behov for et særligt møde om det, er jeg naturligvis også villig til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse. (Ændring af normalbidraget).

Af Helle Degn (S) m.fl.
(Fremsat 23/11 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Palle Simonsen):

For at der ikke skal være nogen tvivl, vil jeg godt indlede med at sige, at regeringen principielt går ind for en ændring af normalbidragenes størrelse, således at de for faderen og moderen kommer til at svare til det nugældende for faderen. I den forbindelse har jeg bemærket, at lovforslaget svarer til, hvad ligestillingsrådet og børnekommissionen tidligere har indstillet.

Når regeringen dog ikke ubetinget kan anbefale lovforslaget til vedtagelse, skyldes det forslagets økonomiske følgevirkninger i forbindelse med den forskudsvis udbetaling af normalbidraget til børns underhold. Følgevirkningerne opstår, fordi de bidragspligtige mødre skal betale noget mere, og er de ikke i stand til det, får det offentlige en merudgift til forskudsvis udlagte bidrag, der ikke kan inddrives. Som nævnt i bemærkningerne til forslaget forventes staten af denne grund at blive påført en merudgift på ca. 10 mill. kr. årligt. Regeringen finder under hensyntagen til de øvrige sparebestræbelser, der nu er i gang, derfor ikke at kunne gå ind for forslagets merudgift.

Jeg går ud fra, at det ikke er vanskeligt for forslagsstillerne at forstå regeringens standpunkt. Jeg skal således tillade mig at minde om, at den tidligere regering ikke, som det blev bebudet, for folketinget fremsatte lovforslag i folketingsåret 1979-80 om ændring af normalbidraget i overensstemmelse med børnekommissionens indstilling, og jeg vil da også godt minde om, at den tidligere regering som begrundelse for ikke at fremsætte forslag herom henviste til de daværende sparebestræbelser. Jeg går ud fra, at forslagsstillerne er enige med mig i, at landets økonomiske situation ikke er blevet forbedret siden 1980.

Da regeringen som nævnt går ind for ligestilling med hensyn til normalbidragene, er det min hensigt at arbejde videre med